

który przy najbliższym poborze wyrobów tytoniowych, przez danego hurtownika, zaliczy przyznaną bonifikację na jego dobro.

O wysokości bonifikacji przyznanej sprzedawcom detalicznym wzgl. na równi z nimi stojącym miejscom sprzedaży, uwiadomią odnośne władze skarbowe interesowanych, których rzeczą będzie podjąć przyznaną bonifikację w stałym miejscu poboru (hurtowni, państwowym magazynie wyrobów tytoniowych wzgl. państwowej fabryce wyrobów tytoniowych) za przedłożeniem zawiadomienia. Państwowe magazyny wyrobów tytoniowych uwzględnią przyznaną bonifikację przy najbliższym poborze, hurtownicy zaś wypłacą bonifikację gotówką, przedkładając ze swej strony zawiadomienie państwowemu magazynowi wyrobów tytoniowych, celem uwzględnienia jej przy najbliższym poborze wyrobów tytoniowych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 1925 r.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

926.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 21 grudnia 1925 r.

dotyczące zmian w rozporządzeniu z dnia 25 sierpnia 1924 r. w przedmiocie wykonania ustawy z 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa.

Na zasadzie art. 34 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. № 65 poz. 635) zarządza się co następuje:

§ 1. § 4. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 850) otrzymuje brzmienie następujące:

1. „Podstawę do odróżnienia piwa pełnego, piwa dubeltowego i piwa mocnego stanowi zawartość w piwie ciał stałych, rozpuszczalnych, pochodzących z użycia słodu i cukru (zawartość ekstraktu) odniesiona do odpowiadającej temu piwu brzeczki podstawowej niesfermentowanej (po wychłodzeniu) i wyrażona w stopniach cukromierza przy ciepłocie normalnej $+ 20^{\circ} \text{C.} = + 16^{\circ} \text{R.}$ Przepisy o używaniu cukromierzy zawarte są w załączniku E do § 72.

2. Do 31 grudnia 1929 r. zezwala się na używanie cukromierzy używanych dotychczas a legalizowanych przy ciepłocie normalnej $+ 17\frac{1}{2}^{\circ} \text{C.} = + 14^{\circ} \text{R.}$

§ 2. W ustępie 4 § 53 po słowie „temperaturze” wstawia się: „ $+ 16^{\circ} \text{R.} = + 20^{\circ} \text{C.}$, względnie”.

§ 3. W § 67 wstawia się pomiędzy ustęp pierwszy a drugi następujący ustęp:

„W składach hurtowych wolno spuszczać piwo z beczek otrzymanych z browaru do mniejszych naczyń tylko za piśmiennem upoważnieniem przedsiębiorcy browaru. W takich wypadkach należy zaznaczać na naczyniach napełnionych w składzie firmę i adres składu. Nie zabrania się przytem oznaczać na etykietach lub w inny sposób również firmę browaru, z którego spuszczone piwo pochodzi”.

§ 4. Ustęp 3 § 73 otrzymuje brzmienie następujące:

„Obliczanie wysokości zaniku odbywa się stale co trzy lata, częściej tylko wówczas, gdyby zachodzące szczególne okoliczności tego wymagały. Na podstawie tego obliczenia i wyników sprawdzenia zapasów ustala się corocznie dla każdego browaru normę dopuszczalnych zaników”.

§ 5. W § 6 załącznika C po słowie „ciepłocie” wstawia się:

„ $+ 16^{\circ} \text{R.} (+ 20^{\circ} \text{C.})$, względnie”.

§ 6. § 3 załącznika E do § 72 otrzymuje brzmienie następujące:

„Po takim przygotowaniu bada się niezwłocznie próbę cukromierzem.

W tym celu doprowadza się próbę do ciepłoty $+ 20^{\circ} \text{C.} (+ 16^{\circ} \text{R.})$ względnie $+ 17\frac{1}{2}^{\circ} \text{C.} (+ 14^{\circ} \text{R.})$. Cukromierz winien mieć podziałkę z dokładnością 0.1% i skalę od 0 do 14, względnie od 13% do 26% wagowych, z odstępami podziałki około 1.4 mm.; baryszówka powinna mieć średnicę w świetle około 40 mm.”.

§ 7. W § 5 tegoż załącznika po słowie „ciepłocie” wstawia się:

„ $+ 20^{\circ} \text{C.} = + 16^{\circ} \text{R.}$, względnie”.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

927.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 grudnia 1925 r.

o ustaleniu rabatu handlowego dla sprzedawców wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Rabat handlowy od wyrobów tytoniowych objętych taryfą ogólnej sprzedaży ustala się na:

- a) 3.5% ceny taryfowej dla hurtowników pobierających wyroby tytoniowe w państwowych magazynach lub fabrykach wyrobów tytoniowych, położonych w siedzibie ich hurtowni (t. j. w tej samej miejscowości),
- b) 4% ceny taryfowej dla hurtowników pobierających wyroby tytoniowe w państwowych magazynach lub fabrykach wyrobów tytoniowych, położonych poza siedzibą ich hurtowni,
- c) 9% ceny taryfowej dla detalistów,
- d) 5% ceny taryfowej dla „domowych sprzedaży wyrobów tytoniowych” (§ 6 ust. 1 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 42, poz. 285).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r. z tym dniem ulega odpowiedniej zmianie rozporządzenie Ministra Skarbu